

meus capere potest. Quibus praemissis, iam codicum illorum, quotquot mihi obtigerunt, quibus aut ipsis, aut quorum apographis, ab Stenzlero et Tullbergio confectis, uti potui, enumerationem brevem secundum litterarum, quibus eos signavi, ordinem instituiam. Codices ipsi litteris Devanagaricis exarati sunt omnes.

A. Codex curiae Indicae Londiniensis nro. 2643. foliis centum quinquaginta tribus constans, quem Tullbergius transcripsit integrum. Quanquam librarii mendis plane non purus est, tamen scriptura accuratior codicibus ceteris praestat. Ad finem posita sunt haec: शिवसुदरेषा लिखितं संवत् १५७३.

B. Codex Wilsonianus, qui apud Wilsonem, patronum litterarum Indicarum celeberrimum, adservatur, negligentius scriptus, tantumque tres Panchatantri libros priores continens. Scripturae varietatem ex eo sumtam Tullbergius apographo codicis A. adiecit. Quod ad textum adtinet, codex B. ad codicem A. prope accedit.

C. Codex Wilsonianus, luculentius et curatius exaratus, ex quo lectionis varietatem Tullbergius apographo codicis A. adscripsit. Ad finem posita sunt: समाप्तं चेदं पञ्चतन्त्रं संवत् १८५६. Textu hic codex a codice A. satis multum differt. In libro Panchatantri tertio, ubi de consilio ulularum exponitur, codex C. duas huius libri editiones diversas in unam confundit, sententiis singularum ulularum ex editione utraque receptis, iisque, quanquam discrepant, parum commode inter se connexis.

D. Codex curiae Indicae Londiniensis nro. 2790. foliis constans centum septuaginta sex. Editionem Panchatantri aliam, quam quae codice A. continetur, exhibet. Fabulas libri tertii, quartique ordine alio quam ceteri codices, eoque, ut mihi videtur, praepostero collocat. Scriptus est anno संवत् १७९६. Integrum eum transcripsit Tullbergius.

E. Codex curiae Indicae Londiniensis nro. 1812. paginas tenens ducentas quinquaginta septem, ex quo scripturae varietatem apographo codicis A. adscripsit Tullbergius. Textus ad codicem A. prope accedens passim verba sensum suppletia adiicere videtur.

F. Codex curiae Indicae Londiniensis nro. 2319. foliis ducentis et quindecim constans, ex quo lectionis varietatem apographo codicis D. adscripsit Tullbergius. Huic enim, quod ad textum adtinet, cognatus est. In libro tertio vero, pariter ut codex C., editiones diversas in unam confundit.